

Dobývatele a obránci

Boje nesváděla pouze vojska v bitvách. Celé Čechy se fakticky změnilo na jedno velké bojiště. V zemi zůstala města, která byla věrná králi Zikmundovi, stály tu desítky hradů a tvrzí katolické šlechty. Za hradbami těchto pevností se ukrývaly oddíly žoldnérů. Vyjížděly do okolí, loupily po vesnicích, vraždily a zajímaly stoupence husitů. Odvažovaly se přepadnout ze zálohy menší houfci husitských bojovníků nebo dobýt a vypálit dvorec kališnického zemana. Navíc z hradů a měst ovládaných nepřítelem proudily do zahraničí zprávy o síle husitských vojsk, směrech jejich tažení apod. Také posádky husitských hradů a měst nezůstávaly pozadu a stejným způsobem vedly boj proti svým nepřítelům. Ani jedna vesnice či menší městečko si nebyly jisty před přepadením. Proto není divu, že k vojenské aktivitě obou stran patřila také snaha o dobytí a zničení nebo ovládnutí pevností protivníka. To byl ale v té době velice složitý úkol.

Velký obléhací prak.

Hrady chránila sama příroda. Stály na vrcholcích kopců, skalních ostrozích, v rovinách je obklopovala voda. Za přírodními překážkami čekaly na dobývatele vysoké hradby, chráněné odhodlanými obránci. Také města obtáčely široké příkopy a prstence hradeb, zpevněné věžemi. Jaké možnosti a prostředky ke zdolání těchto překážek husité měli?

